

POLEGLI NA POLU

CHWALY 2 VIII 1944

W dniu 1-go sierpnia 1944 roku powstańcy warszawscy, grupy pułk "Grzymały", plutony: 401, 402, 403, 404, 405, 406, 407, 409, 412, 428, 438, 758, oraz pluton łączności, po przeprawzonej akcji na Ochocie, na skutek przeważających sił niemieckich, wycofali się w godzinach nocnych w kierunku na lasy Kabackie, drogą wzdłuż kolejki E.K.D.

Przypadek prządział, że gdy powstańcy znajdowali się w okolicach "Pęcic" pod Warszawą, wylechało z zabudowań pęcickich kilka samochodów niemieckich.

Przechodzące czystym polem znaczne grupy powstańców nie uszły uwagi Niemców.

Otwarty ogień obudził czujność stacjonowanych oddziałów niemieckich w Pęcicach, Regulach, Piastowie, Tworkach i Pruszkowie.

Znaczna część powstańców przeszła linię ognia, reszta stoczyła nierówną walkę na polach pęcickich i w Parku Pęcickim.

Niemcy na swój sposób rozprawili się z jeńcami, wziętymi do niewoli w walce.

W dniu 2-go sierpnia 1944 r. w godzinach wieczorowych rozstrzelano kilkudziesięciu chłopców i kilka dziewcząt, łączniczek i sanitariuszek.

W dniu 29 i 30 kwietnia 1946 r. otwarto mogiłę, miejsce kaźni w Parku Pęcickim.

Przedstawicielki P.C.K. stwierdziły w grobie 91 osób zabitych.

Znaczna część zabitych zidentyfikowano, w czasie ekshumacji zebrani na miejscu rodzice postanowili pozostawić drogę sobie szczątki swych synów i córek we wspólnej, bratniej mogiłę, w Parku Pęcickim.

W dniu 3-go maja 1946 r. odbył się uroczysty pogrzeb. Powołany w tym dniu z grona rodziców Komitet podjął się zadania — wystawienia pomnika.

Korzystając z bezinteresownie wykonanego projektu pomnika przez architekta inż. Wacława Pisseckiego, Komitet wykonał dotąd część projektu.

Brak funduszków na wykończenie górnej elewacji pomnika, schodów, tylnej ściany i wypicia nazwisk poległych, zmusza Komitet zwrócić się do Sz. P. o łaskawe poparcie.

Komitet Rodzicielski

Budowy Pomnika w Pęcicach

Warszawa, ul. Bracka 18 m. 39
konto K. K. Warszawa-Powiat Nr 45

B 34115